

RAPPORT: Alg. 287.

R 564 (B)

Dr Ir J. van Veen.

Opmerkingen betreffende Rapport Ir Franx
van 17-3-'52.

1952. 3 blz. 3 bijl. 0,1 cm.

Beziect men het zoutgehalte in samenhang met de Rijnaafvoer, dan blijkt dat men niet kan zeggen dat het zoutgehalte sinds 1930 steeds toegenomen is. In 1930-1934 is de ligging van de zoutgrens inderdaad veranderd. Na deze jaren heeft men echter geen wijzigingen meer kunnen constateren. Uit een tabelletje blijkt, dat omstreeks 1934 de Oude Maas vooral een belangrijke inhoudsverandering onderging. Daar echter de toename van de stroomhoeveelheden gering was, moet de oorzaak van de stijging van het Chloorgehalte gezocht worden in de mengingstoename.

Ook wordt er op gewezen dat de afdamming van de Botlek, de uitbreiding van de 2e petroleumhaven niet compenseert, daar de Botlek niet gevuld en geleidigd werd door de Westgeul.

Ook is het niet juist te veronderstellen, dat elke Lekkanalisatie een nadelige invloed zal hebben wat verzouting betreft. Verder is nog niet bewezen, dat aanleg van een 3e petroleumhaven geen verdergaande verzouting tot gevolg zal hebben. De menging speelt op de Waterweg de voornaamste rol. Wat de plotselinge Cl.gehalte toename van 1930-1934 betreft, wordt gezegd dat een zouttong die toen de Rotterdamse havenbekkens bereikte. Dit bevorderde de menging ~~sterk~~. De enige oplossing kan gevonden worden door een uitgebreid modelonderzoek.

Zie ook rapport Alg.286.